

Arrest

nr. 204 368 van 25 mei 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Breestraat 28A/6
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 december 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 november 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 juni 2014 diende verzoekster samen met haar partner een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 27 augustus 2014 nam de gemachtigde een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster diende tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) die het beroep bij arrest van 8 februari 2017 met nummer 181 974 verwierp.

Op 10 april 2015 dienden verzoekster en haar partner een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in.

Op 24 april 2015 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 10 april 2015 onontvankelijk.

Op 27 november 2015 nam de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoekster. Deze beslissing vormt de bestreden beslissing.

Zij is gemotiveerd als volgt:

“De mevrouw, die verklaart de heten:

naam: H.

voornaam: H.

geboortedatum: [...]1949

geboorteplaats: L.

nationaliteit: Armenië

In voorkomend geval, ALIAS: /

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen dagen na de kennisgeving / uiterlijk op 27/11/2015.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- 3° wanneer zij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;
- 12° indien zij voorwerp is van een inreisverbod.

Artikel 74/14 :

- artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde
- artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste uit hoofde van poging tot diefstal,

PV nr HA.17.L7.003917/2015 van de politie van Sint-Truiden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met inreisverbod van 3 jaar dat haar betekend werd op 21/05/2014.

Haar echtgenoot verblijft ook illegaal in België .Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. In zijn arrest (nr. 27.844) dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingbetwistingen het volgende: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoekster zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen."

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639).

Medische verzorging is noodzakelijk; verscheidenen aanvragen op basis art 9 ter wet 15/12/1980 werden verworpen”

2. Over de ontvankelijkheid

Uit het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 8 februari 2017 met nummer 181 974 blijkt dat verzoekster ondertussen overleden is. Er blijkt eveneens dat haar echtgenoot vrijwillig het land heeft verlaten. Dit werd reeds bevestigd in deze zaak door de raadsman ter zitting van 13 januari 2017.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Bovendien houdt het actueel karakter van het belang in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (cf. J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254).

Ter zitting van 24 mei 2018 bevestigt de raadvrouw van verzoekster opnieuw dat verzoekster ondertussen overleden is en dat er geen belang meer is in deze zaak. Verweerder sluit zich hierbij aan.

In casu kan niet worden vastgesteld dat de vernietiging van de voormelde beslissing verzoekster nog enig voordeel kan opleveren. Er werd evenmin vastgesteld dat het geding werd hervat conform artikel 24 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen *iuncto* artikel 795 van het Burgerlijk Wetboek.

Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan actueel belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng mei tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES